

Full dominical 12-3-17

ABRIR NUESTRAS PUERTAS A LOS OTROS

Queridos diocesanos:

En el tiempo de Cuaresma se nos invita de manera especial a mirar a Dios, dejando que Él se acerque a nosotros. Pero esto no es posible si no dirigimos también nuestra mirada a los otros. Nos lo ha recordado el Papa Francisco en el mensaje para la Cuaresma de este año. En la parábola del hombre rico y del pobre Lázaro, que el Papa comenta, se pone de relieve que el otro es siempre un don. Cada persona humana, sea cual sea su condición o su estado, es un tesoro que tiene un valor incalculable. Cada ser humano ha sido querido, amado y deseado por Dios. Por eso, todas las personas, sean vecinos nuestros o sean unos desconocidos, merecen que los acogamos, respetemos y amemos.

Para el hombre rico de la parábola, el pobre ni siquiera existe; durante su vida, no fue capaz de verle ni de escucharle. Lázaro estaba a su misma puerta, en una situación desesperada, sin fuerzas para levantarse, esperando recoger las migajas que caían de la mesa del poderoso. Pero el rico andaba atareado en sus lujos y despilfarros, viviendo en la vanidad y la apariencia. Y ni siquiera se dio cuenta de que a su misma puerta había un ser humano degradado y humillado, que esperaba cada día su compasión.

El pecado provoca siempre una ceguera ante los otros, porque cuando nos alejamos de Dios, entramos en una lógica egoísta que nos impide mirar a los demás. En la vida del hombre rico de la parábola no había lugar para Dios porque, en el fondo, él era para sí mismo su Dios. Sólo después de su muerte se da cuenta de que hay un Dios y, al mismo tiempo, de que había un hombre llamado Lázaro que era pobre y estaba hambriento, llagado y postrado en su humillación.

Convertir nuestro corazón a Dios es abrir los ojos para mirar a los demás. La Cuaresma es una llamada a no contentarnos con una vida mediocre y a volver a Dios “de todo corazón” (Jl 2, 12), descubriendo su rostro en los otros y, de manera especial, en tantas personas que son “invisibles” para nuestra sociedad autocomplaciente. “La Cuaresma -comenta el Papa- es tiempo propicio para abrir la puerta a cualquier necesitado y reconocer en él o en ella el rostro de Cristo”. Es tiempo, por ello, de salir de la indiferencia y el olvido de los demás. La Cuaresma nos ofrece la oportunidad de despertar del sueño en que nos sume la cultura del bienestar y de abrir los ojos ante los demás, sintiéndonos responsables de su situación.

Os invito, por ello, a que durante esta Cuaresma tengamos algún gesto de apertura a los demás, aunque sea muy pequeño. Que cada uno realice un signo de acercamiento a los que sufren, con el que demostremos que no nos olvidamos de ellos, que nos importan. Y que también nuestras comunidades realicen el esfuerzo por abrir sus puertas a todos, especialmente a los pobres y alejados. Hacerlo así será la mejor manera de manifestar nuestro deseo de conversión a Dios.

+ Francesc Conesa Ferrer
Obispo de Menorca

OBRIR LES NOSTRES PORTES ALS ALTRES

Benvolguts diocesans:

En el temps de Quaresma se'ns convida de manera especial a mirar a Déu, deixant que Ell s'acosti a nosaltres. Però això no és possible si no dirigim també la nostra mirada als altres. Ens ho ha recordat el Sant Pare Francesc en el missatge per a la Quaresma d'aquest any. A la paràbola de l'home ric i del pobre Llàtzer, que el Papa comenta, es posa en relleu que l'altre és sempre un do. Cada persona humana, sigui quina sigui la seva condició o el seu estat, és un tresor que té un valor incalculable. Cada ésser humà ha estat estimat. Estimat i desitjat per Déu. Per això, totes les persones, siguin veïns nostres o siguin uns desconeguts, mereixen que els acollim, respectem i estimem.

Per a l'home ric de la paràbola, el pobre ni tan sols existeix; durant la seva vida, no va ser capaç de veure'l ni d'escoltar-lo. Llàtzer estava a la seva mateixa porta, en una situació desesperada, sense forces per aixecar-se, esperant recollir les engrunes que queien de la taula del poderós. Però el ric caminava atrafegat en els seus luxes i malbarataments, vivint en la vanitat i l'aparença. I ni tan sols es va adonar que a la seva mateixa porta hi havia un ésser humà degradat i humiliat, que esperava cada dia la seva compassió.

El pecat provoca sempre una ceguesa davant els altres, perquè quan ens allunyem de Déu, entrem en una lògica egoïsta que ens impedeix mirar els altres. A la vida de l'home ric de la paràbola no hi havia lloc per a Déu perquè, en el fons, ell era per a si mateix el seu Déu. Només després de la seva mort s'adona que hi ha un Déu i, al mateix temps, que hi havia un home que es deia Llàtzer que era pobre i estava famolenc, nafrat i postrat en la seva humiliació.

Convertir el nostre cor a Déu és obrir els ulls per mirar els altres. La Quaresma és una crida a no acontentar-nos amb una vida mediocre i a tornar a Déu "de tot cor" (Jl 2, 12), descobrint el seu rostre en els altres i, de manera especial, en tantes persones que són "invisibles" per a la nostra societat autocomplaent. "La Quaresma -comenta el Papa- és temps propici per obrir la porta a qualsevol necessitat i reconèixer en ell o en ella el rostre de Crist". És temps, per això, de sortir de la indiferència i l'oblit dels altres. La Quaresma ens ofereix l'oportunitat de despertar del somni en què ens sumeix la cultura del benestar i d'obrir els ulls davant els altres, sentint-nos responsables de la seva situació.

Us convido, per això, que durant aquesta Quaresma tinguem algun gest d'obertura als altres, encara que sigui molt petit. Que cadascú faci un signe d'acostament als que pateixen, amb el quals demostrem que no ens oblidem d'ells, que ens importen. I que també les nostres comunitats facin l'esforç per obrir les seves portes a tots, especialment als pobres i allunyats. Fer-ho així serà la millor manera de manifestar el nostre desig de conversió a Déu.

+ Francesc Conesa Ferrer
Bisbe de Menorca